

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Lovforslaget har til formål at fremme anvendelsen af bæredygtige biobrændstoffer ved delvist at erstatte brugen af benzin og dieselolie til landtransport med biobrændstoffer. Lovforslaget bidrager hermed til at sikre opfyldelsen af Danmarks internationale klimaforpligtelser, fastslået ved Kyoto-aftalen, ved at være et blandt flere initiativer til nedbringelse af det nationale udslip af drivhusgasser i perioden 2008 til 2012 fra aktiviteter, som ikke er omfattet af CO₂-kvotesystemet.

Desuden bidrager lovforslaget til at sikre realisering af regeringens målsætning om, at bæredygtige biobrændstoffer m.v. skal udgøre 5,75 pct. af brændstofanvendelsen i landtransport, jf. energiaftalen af 21. februar 2008, og er som sådan et led i regeringens overordnede formål om mere vedvarende energi i transportsektoren. Endvidere skal lovforslaget bidrage til at realisere regeringens transportplan fra december 2008 ved reduktion af CO₂-udslip fra transportsektoren. Endelig har lovforslaget til formål at implementere og skabe hjemmel til at implementere dele af VE-direktivet, for så vidt angår direktivets bestemmelser om anvendelse af bæredygtige biobrændstoffer i transportsektoren. Lovforslaget er således et instrument til at sikre en delvis implementering af dels direktivets artikel 3, stk. 3, som indeholder en målsætning om 10 pct. vedvarende energi, herunder biobrændstoffer, i landtransportsektoren i 2020 og dels af direktivets artikel 21, stk. 2, idet bidraget fra 2. generation af biobrændstoffer anses som dobbelt så stort som 1. generation af biobrændstoffer ved opgørelse af de omfattede virksomheders forpligtelse til at sælge biobrændstoffer.

Til § 2

Bestemmelsen fastlægger fire begreber, som anvendes i lovforslaget.

Definitionen på brændstof anvendes i § 3, stk. 1, til at fastlægge omfanget af virksomhedernes forpligtelse til at sælge biobrændstoffer målt i forholdet til salget af benzin og dieselolie. Ved begreberne benzin og dieselolie forstås de definitioner, som følger af EU's brændstofkvalitetsdirektiv, Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie, som ændret ved Rådets direktiv 2003/17/EF, samt den danske brændstofkvalitetsbekendtgørelse, bekendtgørelse nr. 884 af 3. november 2003 om kvaliteten af benzin, dieselolie, og gasolie til brug i motorkøretøjer m.v., jf. afsnittet i de almindelige

bemærkninger herom. Definitionen af en virksomhed, anvendes til at fastlægge kredsen af de virksomheder, som er omfattet af forpligtelsen til at sælge biobrændstoffer.

Definitionerne af biobrændstoffer og biomasse tilsigter at være de samme definitioner, som anvendes i VE-direktivet, artikel 2.

Der eksisterer mange forskellige biobrændstoffer, der kan produceres på forskellige måder. Aktuelt er bioethanol (produceret på sukker- og stivelsesholdige afgrøder som sukkerrør, sukkerroer, majs, hvede etc.) og biodiesel (produceret på olieholdige frø som rapsfrø, solsikkefrø etc.) langt de mest udbredte biobrændstoffer såvel på verdensplan som i EU. Andre biobrændstoffer kan eksempelvis være biogas, biomethanol, biodimethylether, bio-ETBE, bio-MTBE, syntetisk biobrændstof, biohydrogen eller ren vegetabilsk olie. En delmængde af de biobrændstoffer udgør 2. generation af biobrændstoffer, som er omfattet af bestemmelsen i § 3, stk. 2.

Ved en virksomhed i lovforslagets forstand forstås de virksomheder, som importerer eller producerer benzin eller dieselolie. Det vil sige primært de olieselskaber, som i dag producerer eller importerer benzin eller dieselolie. Virksomheden er omfattet af forslaget uanset hvor stor en mængde benzin eller dieselolie virksomheden producerer eller importerer. De omfattede virksomheder svarer i store træk til den samme kreds af virksomheder, som efter lov om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter (lov nr. 1275 af 20. december 2000) har en lagringsforpligtelse i kraft af, at de producerer mineralolieprodukter, som benzin og dieselolie er en del af.

Til § 3

§ 3 i lovforslaget indeholder forslagens centrale bestemmelser. Det er både fastlæggelse af virksomhedernes forpligtelse, regler om dobbelttælling af 2. generation af biobrændstoffer, virksomhedernes ret til at indgå aftaler om at opfylde forpligtelser for hinanden og ministerens bemyndigelse til at fastsætte en mindre forpligtelse. Reglerne i § 3 skal ses i sammenhæng med, at der i lyset af vanskelighederne ved at indføre en forpligtelsesprocent på 5,75 fra 1. januar 2010 er fastlagt en overgangsbestemmelse i § 11, som vil sikre en gradvis indfasning af forpligtelsesprocenten i 2010 og 2011, jf. bemærkningerne til § 11. Bestemmelserne i § 3 tjener som instrument til at sikre delvis implementering af målsætningen om 10 pct. vedvarende energi i landtransportsektoren i 2020, fastlagt i VE-direktivets artikel 3, stk. 3. Det følger af forslaget, at enhver virksomhed, som producerer eller importerer